

GnRH analógok a kezdettől napjainkig

Dr.Török Attila, PhD, Med hab.
Pannon Reprodukciós Intézet, Tapolca

Schally és Guillemin 1964-ben szinte egyszerre jelentette meg, hogy sikerült megállapítani az LHRH szerkezetét. Ezzel egyidőben megindultak a kutatások abban az irányban, hogy egyes aminosavak kicserélésevel az eredeti LHRH molekulánál hatásosabb polipeptidet fejlesszenek ki. A kutatások fontosságát jelzi, hogy mindkét tudóst 1977-ben orvosi Nobel díjjal jutalmazták. A fejlesztések hatására először az agonista GnRH analógok kerültek kifejlesztésre és nagyon gyorsan gyógyszer formájában is hozzáférhetővé váltak. IVF ciklusokban a különböző protokollok használata nagymértékben javította az eredményességet, hiszen használatukkal az idő előtti LH emelkedések elkerülhetővé váltak, a stimulációk biztosabbak, a nyert petesejtek jobb minőségűek lettek. A klinikumban használható, azonnal ható antagonistá GnRH analógok kifejlesztése hosszabb időt vett igénybe, azonban már jó pár éve gyógyszer formájában hozzáférhetőek és bizonyítottan eredményesen használhatók. Az előadásban a tapolcai Pannon Reprodukciós Intézetben végzett IVF-ET beavatkozások eredményei alapján mutatjuk be, hogy mind az antagonistá, mind az agonista GnRH analógok közel azonos eredményességgel használhatók IVF ciklusokban.